

odbor bezpečnostní politiky
Nad Štolou 3
17034 Praha 7

Vážený pan

Č. j. MV- 68232-5/OBP-2026

Vyřizuje

Telefon

E-mail

Datum, místo 13. května 2026, Praha

Sdělení o částečném odložení žádosti a rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti

Odbor bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra obdržel dne 20. dubna 2026 Vaši žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), týkající se vývozu vojenského materiálu, zbraní a „vojensky využitelného materiálu“ do Izraele.

Dovolujeme si Vás informovat, že Vaše žádost se části bodu 1), v níž se tážete „Kolik žádostí o licence a platných licencí a registrací a povolení transferu pro vývoz zbraní, munice a vojenského a vojensky využitelného materiálu do Státu Izrael pro rok 2024 bylo ministerstvem evidováno“, odkládá podle § 14 odst. 5) písm. c) InfZ, neboť požadované informace se nevztahují k působnosti Ministerstva vnitra. Orgánem věcně příslušným k přijímání žádostí a vedení správních řízení podle zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 594/2004 Sb., k provedení režimu Evropské unie pro kontrolu vývozu, zprostředkování, technické pomoci, tranzitu a přepravy zboží dvojího užití, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 228/2005 Sb., o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je Licenční správa Ministerstva průmyslu a obchodu. Ministerstvo vnitra podle těchto právních předpisů plní pouze roli dotčeného orgánu, jehož úkolem je vydávat závazná stanoviska a vyjádření z hlediska vnitřní bezpečnosti, v reakci na požadavky Licenční správy Ministerstva průmyslu a obchodu.

Současně Ministerstvo vnitra vydává toto rozhodnutí:

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra ČR, jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodlo na základě § 15 odst. 1 InfZ o žádosti o informace shora identifikovaného p. Radomíra Silbera ze dne 19. dubna 2026, týkající se vývozu vojenského materiálu, zbraní a „vojensky využitelného materiálu“ do Izraele,

takto:

uvedená **žádost se v části: „1) kolik z nich obdrželo Ministerstvo vnitra k vyjádření, posouzení či rozhodnutí přímo v roce 2024.“**

odmítá podle § 11 odst. 1 písm. e) InfZ

a v části **„2) Ke kolika z těchto licencí a registrací přímo v roce 2024 a ke kolika žádostem o transfer zbraní, munice, vojenského a vojensky využitelného materiálu pro období let 2024 a 2025 do Státu Izrael Ministerstvo vnitra učinilo kroky a vydalo rozhodnutí nebo doporučení o pozastavení, omezení a kolik jich doporučilo či rozhodlo odejmout a zamítnout“**

odmítá podle § 7 InfZ.

Odůvodnění:

Odbor bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra (dále jen „OBP“), kterému v rámci Ministerstva vnitra přísluší výkon státní správy jakožto dotčeného orgánu na úseku zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 38/1994 Sb.“), zákona č. 594/2004 Sb., k provedení režimu Evropské unie pro kontrolu vývozu, zprostředkování, technické pomoci, tranzitu a přepravy zboží dvojího užití, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 594/2004 Sb.“), a zákona č. 228/2005 Sb., o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 228/2005 Sb.“), obdržel dne 20. dubna 2026 žádost p. Radomíra Silbera o poskytnutí informace podle InfZ ze dne 19. dubna 2026.

Dopisem OBP č. j. MV- 68232-3/OBP-2026 ze dne 24. dubna 2026 byl tazatel vyzooměn, že žádost se v bodě 3) a 4) odkládá podle § 14 odst. 5) písm. c) InfZ, neboť požadované informace se nevztahují k působnosti Ministerstva vnitra. Dále pak byl žadatel informován, že OBP požádal podle ustanovení § 14 odst. 6 písm. c) InfZ Licenční správu Ministerstva průmyslu a obchodu, jakožto jiný povinný subjekt, který má závažný zájem na rozhodnutí o žádosti, o konzultaci k bodům 1) a 2) žádosti, a tímto se v souladu s § 14 odst. 6 písm. c) InfZ prodloužila lhůta pro poskytnutí informace požadované v bodu 1) a 2) o deset dní.

Z vyjádření Licenční správy Ministerstva průmyslu a obchodu č. j. MPO 50805/2026, které bylo do datové schránky Ministerstva vnitra doručeno dne 30. dubna 2026, pak vyplynulo, že vzhledem k tomu, že Ministerstvo průmyslu a obchodu, Licenční správa (dále jen „Licenční správa“), má v souladu s § 14 odst. 6 písm. c) InfZ závažný zájem na rozhodnutí Ministerstva vnitra, přistoupila k předmětné žádosti stejně, jako by adresátem žádosti podle InfZ byla sama Licenční správa a v tomto kontextu uvedla následující právní názor.

Argumentace Licenční správy:

Dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) InfZ „(p)ovinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud (...) její poskytnutí významně nebo přímo ohrožuje výkon zahraniční služby při ochraně zájmů České republiky a jejích občanů v zahraničí“.

Dle ustanovení § 2 písm. a) zákona č. 150/2017 Sb., o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě), ve znění pozdějších předpisů, se rozumí „zahraniční službou činnost zaměřená na navazování, udržování a rozvíjení vztahů s cizími státy a ostatními subjekty mezinárodního práva, jakož i ochrana zájmů České republiky a jejích občanů v zahraničí, vykonávaná v Ministerstvu zahraničních věcí“.

Dle důvodové zprávy (tisk 139/0) k zákonu č. 111/2019 Sb., kterým se novelizoval InfZ o ustanovení § 11 odst. 1 písm. e), má daná úprava „přispět k řádnému plnění kompetencí Ministerstva zahraničních věcí stanovených zákonem č. 2/1969 Sb.“, které mimo jiné „zahrnují i zajišťování ochrany zájmů České republiky a jejích občanů v zahraničí“. Současně je „reakcí na požadavky na poskytnutí informací, které je obtížné podřadit pod některou z výjimek pro poskytování informací, avšak jejichž poskytnutí by mělo značně negativní dopady právě na efektivitu prosazování zájmů České republiky v zahraničí v rámci diplomatického vyjednávání, sjednávání smluv, dohod, hlasování, včetně hlasování tajného, přípravy na taková hlasování a jednání samotného, nebo pokud se např. jedná o osudu občanů, kteří se ocitli v zahraničí v nepříznivé situaci“. Je tedy zřejmé, že účelem této úpravy v InfZ je vyloučení z povinnosti zveřejnění u těch informací, u kterých by jejich zveřejnění mělo za následek narušení ochrany zájmů České republiky v zahraničí nebo efektivitu poskytování ochrany a pomoci českým občanům v zahraničí.

Požadované informace „vznikají“ postupem dle zákona č. 38/1994 Sb., podle kterého Ministerstvo průmyslu a obchodu v souladu s § 16 odst. 1 tohoto zákona „rozhodne o žádosti o udělení licence ve lhůtě 60 dnů ode dne jejího doručení na základě závazných stanovisek a) Ministerstva zahraničních věcí z hlediska zahraničně politických zájmů České republiky a dodržování mezinárodních závazků České republiky, zejména závazků vyplývajících z vyhlášených mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, a z členství České republiky v mezinárodních organizacích, b) Ministerstva vnitra z hlediska veřejného pořádku, bezpečnosti a ochrany obyvatelstva, c) Ministerstva obrany z hlediska zajišťování obrany České republiky, pokud jde o významný vojenský materiál podle § 20“. O citlivosti informací poskytovaných v rámci daných správních řízení dle zákona č. 38/1994 Sb. Ministerstvem zahraničních věcí a nutnosti jejich ochrany před zveřejněním a v důsledku toho i nutnosti ochrany před zveřejněním na to navazujících informací týkajících se licencí udělených dle zákona č. 38/1994 Sb. z důvodu ochrany výkonu zahraniční služby při ochraně zájmů České republiky a jejích občanů v zahraničí svědčí i skutečnost, že bod 12. přílohy č. 9 nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací, ve znění pozdějších předpisů, stanoví jako utajované informace „dokumentace související s licenčním řízením, včetně zdůvodnění zamítavých závazných stanovisek Ministerstva zahraničních věcí“. Tato dokumentace je pak právě s ohledem na ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 38/1994 Sb. Ministerstvu průmyslu a obchodu v rámci jeho rozhodovací činnosti samozřejmě známá, tudíž lze bez dalšího konstatovat, že Ministerstvo průmyslu a obchodu, které vydává licence dle zákona č. 38/1994 Sb., jež jsou předmětem požadavku na informace, mimo jiné právě na základě závazných stanovisek Ministerstva zahraničních věcí, díky čemuž je mu de facto z jeho rozhodovací činnosti známa nejen zahraniční politika Ministerstva zahraničních věcí, ale zejména jeho postoj k nutnosti chránit informace týkající se licenčních řízení dle zákona č. 38/1994 Sb. z důvodu ochrany výkonu zahraniční služby při ochraně zájmů České republiky a jejích občanů v zahraničí. Ostatně o citlivosti těchto dat svědčí i skutečnost, že bod 9. přílohy

č. 6 nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací, ve znění pozdějších předpisů, stanoví jako utajované informace ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 412/2005 Sb.“), „*souhrnné, statistické nebo jiné údaje o vývozech, dovozech, přepravě, tranzitech a transferech vojenského materiálu, zboží dvojího užití a zbraní a střeliva nevojenského charakteru*“.

S ohledem na výše uvedené nemohou být požadované informace vycházející ze stanovisek Ministerstva zahraničních věcí, které nejsou běžně zveřejňovány, poskytnuty, protože by to ohrozilo „výkon zahraniční služby při ochraně zájmů České republiky“, jak je uvedeno v § 11 odst. 1 písm. e) InfZ.

Ministerstvo průmyslu a obchodu navrhuje odmítnutí poskytnutí požadovaných informací, neboť dospělo k závěru, že veřejný zájem na ochranu zájmů České republiky a jejích občanů v zahraničí převážil nad individuálním právem žadatele na poskytnutí požadovaných informací. K tomuto závěru bylo Ministerstvo průmyslu a obchodu nuceno dospět zejména proto, že by nebylo možné zajistit při předřazení práva na poskytnutí požadovaných informací, aby poskytnutím požadovaných informací vycházejících ze stanovisek Ministerstva zahraničních věcí nedošlo k ohrožení výkonu zahraniční služby při ochraně zájmů České republiky a jejích občanů v zahraničí, a to i s přihlédnutím k obecně známé informaci o desítky let trvajícím napětí v daném regionu, množství pracovníků vykonávajících zahraniční službu v daném regionu i o aktuálně probíhajícím konfliktu v této oblasti. Všechny tyto obecně známé informace jsou dostupné všem z veřejně přístupných zdrojů. Jednoznačně z nich vyplývá, že existuje významné riziko při ohrožení strategického zájmu státu nad řádným výkonem zahraniční služby nejen v daném státě, ale v celém regionu Blízkého východu. Zveřejnění v žádosti specifikovaných informací by tak mělo rovněž negativní dopad na výkon zahraniční služby v okolních zemích.

Veškeré výše uvedené argumenty, byť jsou vázány na důvody odmítnutí související se stanovisky Ministerstva zahraničních věcí, mají bez pochyb zcela bezprostřední bezpečnostní konsekvence, neboť Licenční správa chápe bezpečnostní zájmy nejen v úzkém hledisku vnitrostátní bezpečnosti, ale v celé své šíři dopadající také na bezpečnost českých občanů v zahraničí. Z těchto důvodů Licenční správa argumentuje pro postup Ministerstva vnitra vedoucí k zamítnutí žádosti dle InfZ.

Jak již bylo žadateli sděleno, orgánem věcně příslušným k vedení správních řízení podle zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 594/2004 Sb. a zákona č. 228/2005 Sb. je Licenční správa Ministerstva průmyslu a obchodu. Ministerstvo vnitra podle těchto právních předpisů plní pouze roli dotčeného orgánu, jehož úkolem je vydávat závazná stanoviska a vyjádření z hlediska vnitřní bezpečnosti. Proto je potřeba právnímu názoru Licenční správy přikládat zcela zásadní váhu. Rovněž je třeba přihlédnout k § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého je jednou ze základních zásad činností správních orgánů dbát o to, „*aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*“. Pokud je tedy Ministerstvu vnitra známo, že Licenční správa podobné žádosti o informace zásadně odmítá a v případě, že by se žadatel se stejnou otázkou obrátil na Licenční správu, jakožto věcně příslušný správní orgán, byla by jeho žádost odmítnuta, je nutné tuto skutečnost zohlednit. S výše uvedenými

právními názory Licenční správy se Ministerstvo vnitřa ztotožňuje, a to s důrazem na nutnost chápat bezpečnostní zájmy České republiky v širším kontextu a v celé jejich šíři dopadající i na bezpečnost českých občanů v zahraničí.

Dovolujeme si podotknout, že citace nařízení vlády č. 522/2005 Sb. je sice ze strany Licenční správy poněkud zastaralá, neboť toto nařízení bylo nahrazeno nařízením vlády č. 440/2024 Sb., o katalogu oblastí utajovaných informací (dále jen „Katalog utajovaných informací“), avšak aktuálně účinný bod 12.06. Katalogu utajovaných informací se svým obsahem shoduje s bodem citovaným Licenční správou, neboť hovoří o informacích, kterými jsou „*souhrnné, statistické nebo jiné údaje o vývozech, dovozech a transferech vojenského materiálu a významného vojenského materiálu...*“, dále pak současný bod 12.07. Katalogu utajovaných informací rovněž obsahuje „*Souhrnné, statistické nebo jiné údaje o vývozech, dovozech, přepravě, tranzitech zboží dvojího užití a zbraní a střeliva nevojenského charakteru...*“ a současně účinný bod 13.03. obsahuje formulaci taktéž shodnou s citací Licenční správy, ve znění: „*Dokumentace související s licenčním řízením, včetně zdůvodnění zamítavých závazných stanovisek Ministerstva zahraničních věcí*“.

Dále je potřeba dodat, že stupni utajení (Vyhrazeno, Důvěrné či Tajné) ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb. pak podle bodu 12.02. až 12.09. Katalogu utajovaných informací podléhá celá řada dalších typů informací, týkajících se zahraničního obchodu s vojenským materiálem, zbožím dvojího užití a zbraněmi a střelivem nevojenského charakteru.

Současně je nutné zdůraznit, že celkové počty podaných žádostí podle zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 594/2004 Sb. a zákona č. 228/2005 Sb. za jednotlivé roky jsou dohledatelné např. na webových stránkách Ministerstva průmyslu a obchodu, naopak počty zamítnutých žádostí, pokud je Ministerstvu vnitřa známo, Licenční správa nezveřejňuje. I z tohoto důvodu pak nelze poskytnout údaje o počtu podaných žádostí či počtu žádostí, které byly předány Ministerstvu vnitřa k vyjádření či vydání závazného stanoviska, neboť z těchto čísel by pak bylo možné získat poměrně přesnou představu o tom, kolika žádostem nebylo vyhověno, což by bylo v rozporu s výše zmiňovanými bezpečnostními zájmy České republiky, resp. veřejným zájmem, kterým je „*výkon zahraniční služby při ochraně zájmů České republiky*“, jak je uvedeno v § 11 odst. 1 písm. e) InfZ, řádné plnění kompetencí Ministerstva zahraničních věcí a ochrana zájmů České republiky a jejích občanů v zahraničí.

K odůvodnění neposkytnutí informace požadované žadatelem v bodě 2) pak nad rámec výše uvedeného uvádíme následující. Žadatel de facto požaduje informaci o veškerých nesouhlasných závazných stanoviskách Ministerstva vnitřa, podnětech na pozastavení či odnětí licence, doporučení k zamítnutí žádosti o povolení vývozu apod. v letech 2024 a 2025 ve vztahu k teritoriu státu Izrael. Ministerstvo vnitřa v rámci své činnosti podle zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 594/2004 Sb. a zákona č. 228/2005 Sb. vydává závazná stanoviska a vyjádření z hlediska bezpečnostních zájmů České republiky a vychází při tom nejen z podkladů dodaných Licenční správou, ale rovněž a především ze zhodnocení informací bezpečnostního charakteru a poznatků zpravodajských služeb (popř. Policie České republiky). Požadovaná informace se tak ve skutečnosti týká výsledku činnosti zpravodajských služeb na téma exportu vojenského materiálu, nevojenských zbraní a zboží dvojího použití do Izraele za období dvou let.

Podle bodu 04.09. Katalogu utajovaných informací podléhají stupni utajení (Vyhrazeno až Přísně tajné) „*Informace a dokumenty v oblasti bezpečnostní politiky České republiky*“. V kontextu všech výše uvedených skutečností došlo Ministerstvo vnitřa k závěru,

že požadovaná informace podléhá stupni utajení Vyhrazeno, ve smyslu § 2 písm. a) zákona č. 412/2005 Sb., a tedy tuto informaci nelze dle § 7 InfZ poskytnout.

Proto bylo s ohledem na vše výše uvedené rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy odmítnutím žádosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné do 15 dnů ode dne doručení podat u zdejšího odboru Ministerstva vnitra ČR rozklad. O rozkladu rozhoduje ministr vnitra.

Mgr. Radek Šubrt
ředitel odboru